

DHAMMAPADA

TIPITAKA TEOS
Tlk Linnart Mäll

XXIV JANU

334. Hoolimatu inimese janud kasvavad nagu väänkasvud. Ta hüppab elust ellu nagu metsas puuvilju otsiv ahv.

335. Kelle siin maailmas allutab vastik janu, selle vaevad kasvavad nagu rohi pärast vihma.

336. Kes aga siin maailmas saab jagu vastikust, raskelt võidetavast janust, selle vaevad kukuvad nagu tilgad lootose lehtedelt.

337. Ma ütlen teile seda: edu teile, kes te siia olete kogunenud! Kiskuge välja janu juur, nagu kistakse välja pöösas! Ärgu Mara suutku teid ikka ja jälle murda nagu voolused roogu!

338. Nagu maharaiutud puu hakkab uuesti kasvama, kui juured on terveks ja tugevaks jäänud, nii tuleb kannatus ikka ja jälle, kui ei juurita välja kalduvusi janudeks.

339. Kolmekümne kuue naudingut ihkava januvooruse ja väärvaadete võimualuse kannab kirel põhinevate kavatsuste tulv ära.

340. Voolused voolavad kõikjal, väänkasvud puhkevad ja vohavad. Kui näete kasvama hakanud väänkasvu, siis kiskuge selle juur mõistmise väel välja!

341. Olendites pääsevad valla naudingud ja meelemõnud. Naudingutega köidetud ja enesele õnne ihkavad inimesed langevad sündide ja vananemiste võimu alla.

342. Janudest kannustatud inimesed rabelevad nagu lõksu jäänud jänessed. Kammitsetuna ja seotuna tulevad nad pikka aega ikka ja jälle kannatustesse.

343. Janudest kannustatud inimesed rabelevad nagu lõksu jäänud jänessed. Sellepärast tuleb lahti saada janudest, kui soovitakse olla kiretu.

344. Ta oli soovide tihnikust vabanenud, ta oli metsa elama läinud, ometi tormas ta uuesti soovide tihnikusse. Vaadake seda inimest: ta on vaba, ent tormab uuesti kammitsatesse!

345-346. Targad ei ütle, et need kammitsad on tugevad, mis on meisterdatud rauast, puust või kanepist. Targad ütlevad, et kiindumus väärisesemetesse, lastesse ja naistesse on tugev kammits. See kisub allapoole, see on lõtv, kuid sellest on raske vabaneda. Nad lõikavad selle läbi ja lahkuvad ümber vaatamata, jättes selja taha naudingumõnu.

347. Kirest meeletud langevad voolusesse nagu ämblikud omaenese kootud võrku. Targad lõikavad selle läbi ja lahkuvad ümber vaatamata, jättes selja taha kõik kannatused.

348. Vabane minevikust, vabane tulevikust ja vabane sellest, mis nende vahel, ning mine vastaskaldale! Kui meel on kõigest vaba, ei satu sa enam sündi ja vanadusse.

349. Kahtluste käes vaevlevad, kirgedest vallatud, vaid mõnu otsival inimesel janud üha suurenevad. Ta teeb tööpoolest oma kammitsad tugevaks.

350. Kes aga tunneb rõõmu kahtluste vaigistamisest ning suudab ette kujutada ka seda, mis ei ole mõnus, see suudab nende lõpu teha ning lõikab läbi Mara kammitsad.

351. Ta jõudis täiusele, ta ei karda, ta on janudest vaba ja selgemeelne. Ta on olemise astlad välja kiskunud, see keha on temale viimane.

352. Viimset korda sündinuks, ülimalt mõistjaks, suureks inimeseks nimetatakse seda, kes on janudest ja omamisest vabanenud, kes teab sõnu ja nende tähendusi, kes tunneb tähemärkide paigutust – mis tuleb varem ja mis tuleb hiljem.

353. Ma olen kõigest üle saanud, ma tean kõike. Ma ei ole ühestki seadmusest määritud. Ma olen kõigest loobunud. Ma olen janud hävitanud. Ma olen vaba. Ma olen ise kõik teada saanud. Kellele veel osutada?

354. Kõikidest annetustest ülim on Seadmuse annetamine, kõikidest maitsetest ülim on Seadmuse maitse, kõikidest rõõmudest ülim on Seadmuserõõm. Hävitades janud, võidate kõik kannatused!

355. Varandus hukutab arutuid, mitte aga neid, kes otsivad vastaskallast. Arutu hukkub varandusejanus ise ja kisub hukatusse ka teisi.

356. Põldude puudus on umbrohi, inimsoo puudus on kirk. Sellepärast kannab head vilja nende annetus, kes on kirest vabad.

357. Põldude puudus on umbrohi, inimsoo puudus on vihkamine. Sellepärast kannab head vilja nende annetus, kes on vihkamisest vabad.

358. Põldude puudus on umbrohi, inimsoo puudus on sõgedus. Sellepärast kannab head vilja nende annetus, kes on sõgedusest vabad.

359. Põldude puudus on umbrohi, inimsoo puudus on soovid. Sellepärast kannab head vilja nende annetus, kes on loobunud soovidest.